

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Anatolium Impium Deipara auersatur. nu. 97.[i.e. 44.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

moque agnoscit, hunc esse Dominæ nostræ inimicum, statimque codicem restituit ei, qui illum sibi accommodauerat, remque per ordinem narravit, qui protinus libros illos Nestorij à volumine abscissos igne cremavit illis verbis: *Non maneat in cella mea Domina nostra inimicum.*

ANATOLIUM IMPIVM DEIPARA

AVERSATUR.

*Eugrius.
Deipara
impium
Anatolium
aversatur*

ANATOLIUS quidam apud Antiochiam, quem admodum Eugrius lib. 5. histor. cap. 17 & 18. his ferè verbis refert: vir primum quidem plebeius, sed qui postea ad magistratus, & alia munera obseunda subdole accepserat, simulacris immolare cum nonnullis alijs forte deprehensus est. Is cum vocaretur in quaestionem homo impius praestigiator, & infinitis inuolatus sceleribus repletus, est quo factum est, ut Imperator ipse Tiberius in collegam Imperij à Iustino Iunioris ascitus, mandaret, ut Anatolius cum ijs, qui ei in victimis immolandis locos se adiunxerant, Constantinopolim quam celeritè deduceretur: quibus cognitis Anatolius ad imaginem quædam Deiparæ sive in carcerem sublimè appensam accurrens, manibus à tergo complicitatis se ei supplicare, precesque adhibere ostendit. Illa autem cum veluti sacrilegum detestata, & ut Deo inuisum coarguens positus ab se auerit. Spectaculum sanè horribile, & sempiternæ memorie prodendum, quod quidem à praesidiarijs militibus, & ab his quibus illius custodia commissa fuit visum est, & alijs divulgatum. Apparuit item Deipara re ipsa nonnullis alijs fidelibus, eosque contra scelestum illum incitavit, inquitens, Anatolium filium suum contumelijs afficere. Constantinopolim perductus in Amphitheatro primum bestijs expositus, ab istis dem dilaniatus, deinde agitur in crucem: postea verò lupi corpus eius in terram dirubantes (quod ante nunquam visum est) pasto crudeli membratim deuorant. Quin etiam vir illustis, qui Imperatoris Palatio praesuit, & Anatolij causam acriter admodum tuebatur, ut nimirum non morte, sed exilio eum socijs mulcetur: dixit quoque se vidisse Deiparam eamque sic ipsi locutam: *Quisique defendit causam Anatolij, qui tum me aut filios meos in carcerem onerat contumelias?*

hucusque Eugrius. Hæc autem Cardinalis Baronius tomo septimo Annalium ad annum Domini 580. refert, qui fuit Iustini Junioris 15. & Tyberij Collegæ 3. ex horum enim scelero iusto Dei iudicio Antiochiam eo anno terræ motu ingenti quatantam, atque vastatam existimat.

ITALIA A GOTHIS PER DEIPARAM

LIBERATA. Anno Domini 553.

CVM Italia 60. & eo amplius annos gravissimo Gothorum iugo misere laboraret, Dei Genitricis beneficio per Narsetem in libertatem est vindicata, quod antequam ostendamus paucis exponenda est, quam felix fuit eo tempore Italiae conditio. In prima Gothi, qui ea poterantur, Arianae perfidiae, qua complures in Italia infecerant erant additissimi. Theodoricus eorum Rex Arianae hæresis patronus extremis sui Regni temporibus, quod Iustinus Imperator in Oriente ab Arianae Ecclesias auferret, minatus est totam Italiam gladio perdere. Joannem summum Pontificem dols Ravennam accessitum, quod in Oriente Arianae Ecclesias in Catholicas consecrasset, in carcerem detrusum iniquitate, & inedia afflictum mori coegit, cuius martyrij dies 27. Maij ab Ecclesia celebratur. Electionem summi Pontificis in locum demortui Joannis, quod nullus Princeps præter Constantium Arianae ausi fuerat, ipse sibi pro caciter arrogavit ex Baronio tom. 7. ad annum 526. ex quo abusus ille Tyrannicus motus, (quem S. Gregor in Psalm. 4. poenitentia deflet,) ut quem Clerus in Romanorum Pontificem eligeret, Rex, vel Imperator suo assensu confirmaret, quod tandem tempore Constantini Pagonati anno 684. sub Benedicto II. quem admodum refert Baronius ex Anastasio tomo Annalium 8. est penitus sublatus; Symmachum & Boetium clarissimos patricios per summam crudelitatem interfecit, ut merito Theodoricus vitus fuerit ab Etema Liparitano interdictos Joannem & Symmachum disiectus, & discalceatus vincijs manibus in vicinam Vuleani ollam deijci, teste Gregorio 4. Dialog. c. 30. & licet aliquando Rex in Imperio multis per suos ministros, barbaros, que sibi subiectos aliorum bonis inhiantes in Italia contra ius admilla fuisse colligere licet

Greg. ex Boe.